

hvervsudviklingen stagnerer eller går direkte i stå. Uddannelsesniveaue er lavt, og arbejdsløsheden stiger, det sidste godt hjulpet på vej af den internationale krise, men især af regeringens nedskæringspolitik, ikke mindst i forhold til kommuners og amters økonomiske råderum, og også i forhold til de særlige tiltag, der kan være med til at sætte ting i gang i landdistrikterne, eksempelvis naturgenopretning, initiativer på turistområdet, udvikling af den kollektive trafik i de tyndt befolkede områder osv.

Kl. 14.20

I SF ønsker vi en anden udvikling. Vi ønsker i modsætning til regeringen et samfund i større balance økonomisk, socialt og også gerne miljø-mæssigt, altså et mere lige samfund. Derfor mener vi, at der er behov for en lang række aktive tiltag, hvis vi skal gøre landdistrikterne mere tiltrækkende at bo i.

Jeg glæder mig til, at vi får debatten i dag om landdistrikternes forhold.

Besvarelse

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg skal starte med at bekræfte det, som hr. Kristen Touborg også tillagde regeringen af motiv, nemlig at regeringen ønsker et Danmark i balance – det gør regeringen – et Danmark i balance, hvor alle områder i landet er attraktive for såvel bosætning som økonomisk aktivitet, og af det synspunkt følger naturligvis også, at vi i regeringen gerne ser en geografisk spredning af befolkningen, og herunder også levedygtige eller bæredygtige, kunne man sige, miljøer i landdistrikterne og udkantsområderne.

Nu skal man selvfølgelig huske på, vil jeg sige til hr. Kristen Touborg, som spørger regeringen om regeringens politik, og som nu også lytter intenst, at det at bo i et landdistrikt jo er et aktivt valg, som i sagens natur også betyder fravalg af nogle af de muligheder, der knytter sig til at bo i et byområde. Skal man sige det lidt populært, kan man sige, at man ikke kan bo på landet og have en 7-Eleven på hvert gadehjørne; det er måske præcis for at undgå at have sådan nogle, at man har bosat sig i det åbne land.

Omvendt skal der selvfølgelig være en udvikling, som følger det øvrige land, og som skaber attraktive muligheder for bosætning og etablering i landdistrikterne.

Det er så her, jeg gerne vil ønske SF hjertelig tillykke, hjertelig tillykke med den genfundne interesse for landdistrikternes udvikling, et stort tillykke efter nu i en årrække at have været parlamentarisk grundlag for en regering, som med en regeljungle uden lige har lagt udviklingsmulighederne, også for det åbne land, i lænker, der har man nu genvundet interessen for det åbne land, for livet ude i landdistrikterne. Hjertelig tillykke med dét!

For det er jo sandheden, at den tidligere regering havde en tro på, at landdistrikterne var sådan nogle, man kunne udvikle, uanset at der blev lagt restriktioner på virkelysten, ikke mindst i miljølovgivningen, og så kunne man kompensere den manglende udvikling ved passive overførsler. Det var den devise, man fulgte, og jeg kan desværre høre, at det er den, man så, på trods af mit tillykke, fortsat i nogen grad følger i SF, hvor man her fremsætter forslag om, at vi skulle have et antal puljer for for alvor at skabe liv i det åbne land.

Det er ikke regeringens grundlæggende politik; det er tværtimod, at der skal være mulighed for, at den enkelte kan udfolde sig, og at de små samfund kan udvikle sig, og det er derfor, regeringen har taget adskillige initiativer til, at det bliver nemmere at skabe sig et liv i landdistrikterne, hvis man ønsker det. Kort sagt – og det skal jeg uddybe i det følgende – har denne regering udvidet rammerne, bl.a. ved at fjerne nogle af de regler, som hæmmer udvikling og bremser alle former for nytænkning. Samtidig har regeringen målrettet støtten og også udvidet puljen til særlig vanskeligt stillede kommuner.

Jeg vil gerne nævne nogle af de overordnede tiltag, som regeringen har iværksat. Det er tiltag, som udvider rammerne for den offentlige og private virkelyst, og som også har en positiv effekt på landdistrikternes udviklingsmuligheder.

Vi mener f.eks., at staten er forpligtet til at udvikle nye muligheder i den offentlige service og fortsat nedbryde barrierer for lokal foretagsomhed. Serviceniveaue i den offentlige sektor skal fastholdes og udvikles til gavn for det enkelte individ, men inden for de givne økonomiske rammer. Det kræver fleksibilitet, det kræver nytænkning, det kræver forenkling.

Kl. 14.25

Det er regeringen villig til, og som et led i det arbejde udsendte jeg sidste år et frihedsbrev til landets kommuner og amter for at sætte gang i en forandringsproces. Det er et brev, som gav 220 breve retur, 2.500 konkrete forslag, hvoraf